

meget let kan komme til at staa saadanne Udgifter paa disse Konti, der hverken kunne kaldes uforudsete eller ubestemte. — I Anledning af Anskaffelsen af en ny Dampkedel til Åsærød Klædefabrik gjentager man en Udtalelse af det Udfælsige i, at der kunde tilveiebringes teknisk Medhjælp for Statsrevisionen, et Ønske, som dog et enkelt Medlem af Udvalget ikke har tiltraadt. Iøvrigt har Udvalget i dette Punkt stillet sig mildere end Statsrevisionen, idet man har ment, at, hvis der virkelig kunde befrygtes Fare for Mennekeliv, var det af Bigtighed, at der anstafedes en ny Dampkedel, selv om det skete saaledes, som Tilfældet har været. — Man samer iøvrigt Oplysning om, hvor hurtigt en Dampkedel kan vise sig tjenstfygtig. Under „Marineministeriet“ kommer man tilbage til det tidligere berørte Spørgsmaal, hvorvidt Anskaffelsen af Maskiner til Krigsskibene bør ske ved Konkurrence eller ikke. Der staaer her to Hovedbetragtninger lige overfor hinanden, men desuagtet er Meningsforskjellen ikke saa stor, som den kunde synes. Man er nemlig fra begge Sider enig om at ønske, at der opretholdes hjemlige Fabriker, hvorfra slige Maskiner kunne leveres under Krigsforhold og politiske Forvillinger; dette er det ene Hensyn. Det andet Hensyn, som neppe bør træde i Veien for det første, er det Hovedhensyn, der er opstillet fra Flertallets Side, det vil sige hele Udvalget med Undtagelse af eet Medlem, at nemlig Skibene til enhver Tid indenfor de ved Bevillingen satte Grændser maa være forsynede med de bedst muligt indrettede Maskiner. Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal men kun bemærke, at naar Mindretallet har udtrykt sig saaledes, at det synes klart, at man i Tilfælde af Konkurrence maa være bunden til at tage det billigste Bud, saa kan der dog være andre Hensyn at tage end Hensynet til Prisbilligheden. — Under § 27 har man gjort opmærksom paa, at Udgifterne ved den jydsk Syd- og Vestbanes Aabning have været uforholdsmæssig høie. Der er fremdraget nogle flere Exempler end i Landssthingsudvalgets Betænkning, idet man nemlig har haat selve Specifikationen udlaant. Jeg skal i Forbigaaende gjøre opmærksom paa, da muligvis ellers vedkommende Statsrevisor kunde stødes over den Bemærkning, at Summen i Statsrevisionens Betænkning er opgivet med 400 Kr. mindre, at jeg, efter at vor Betænkning er trykt, har faaet Oplysning om, at den mindre Sum skyldes en Trykfeil, hvad der ogsaa er udtalt som Formodning i Udvalgets Betænkning, saa at det ikke foreligger nogen Feil fra Statsrevisionens Side. Blandt de Exempler, der ere fremdragne, skal jeg mere som et Slags Kuriosum nævne, at der er blevet brugt en iøvrigt ganske lille Sum til Istandsaettelse af Brolægningen paa Varde Bys Lørv, og man ser da her, hvortil det kan føre, naar man begynder at

fjerne sig fra en Kontos egentlige Bestemmelse. Kontoen lyder nemlig saaledes: „Til uforudsete Udgifter vedkommende de i Drift værende Baner, og navnlig til Anskaffelse af Driftsmateriel til den jydsk Syd- og Vestbane“, og af denne Konto er brugt et lille Beløb til Brolægning af en Del af det nævnte Lørv. Af hvilke Grunde dette er sket, derom samer Udvalget Oplysning. Idet jeg iøvrigt henviser dels til Udvalgets Betænkning og dels til den meget udsørligere Betænkning fra Statsrevisionen, anbefaler jeg det høie Thing at vedtage det af Udvalget stillede Vædringsforslag.

**Indenrigsministeren (Steel):** Angaaende Hensigtsmæssigheden af Kjøbet af „Udevalla“ har der, saavidt jeg ved, ikke været nogen Meningsforskel til Stede. Dette kunde heller ikke let være Tilfældet, da det jo klarlig forelaa og foreligger, at Erhvervelsen af Skibet var langt billigere end Leieaalet, idet den Sum, som Leien for Skibet i to Aar udgjorde, i Forbindelse med de nødvendige Reparationer og den i Kontrakten paatagne Forpligtelse til at aflevere Skibet igjen i samme Skikkelse, hvori det var blevet modtaget, vilde have overgaaet Kjøbesummen, uden Hensyn til, at Skibet dog paa den Tid, det skulde afleveres, maatte være i alt Fald Noget værd. Det er altsaa ikke Kjøbets Hensigtsmæssighed, der er Spørgsmaal om, men kun om, hvorvidt den udgivne Sum skulde være søgt efterbevilget eller ikke. Da imidlertid det Beløb, her er Tale om, efter hvad jeg har sagt, holder sig under det Beløb, som vilde være medgaaet til Leieaalet, hvilket utvivlsomt vilde have kunnet udredes af Driftsindtægterne uden Ertrabevilling, og da der i det Hele ikke kan gives Regler for, i hvilke Tilfælde der skal søges Efterbevilling paa en Udgift og i hvilke ikke, ligesom jo i hvert Fald en Ministers Ansvarlighed bliver den samme, hvad enten han søger Efterbevilling, eller Sagen gaar til Afgjærelse ved Statsrevisionen, har jeg af disse Grunde valgt den fulgte Fremgangsmaade. Med Hensyn til Bemærkningen om den ringe Fremgang, som Foreningen af Post- og Jernbanebestillingerne har haat, skal jeg tillade mig at oplyse, at der i det Hele taget er otte Steder, hvor der hensigtsmæssigt kan ske Sammenlægning af Post- og Jernbanembederne, nemlig i Marup, Brønderslev, Esbjerg, Herning, Nørre-Maby, Ullerslev, Veien og Larm. Sammenlægningen er foregaaet i Brønderslev, Herning, Nørre-Maby og Veien. Derimod er der endnu særlige Postexpeditører i Marup, Esbjerg, Larm og Ullerslev. Paa de to sidstnævnte Steder vare de nuværende Postexpeditører ansatte, inden Jernbanen blev tagen i Brug. I Marup er der et særligt Postholderi, og i Esbjerg er Postexpeditøren tillige Telegrafbestyrer; Forholdene ere jo ogsaa der noget særlige, idet Esbjerg nærmest udvikkler sig i Lighed med Kjøbstæderne. Det vil saaledes ses,